

PODBICIE (2) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (tak w pod-); e pochylone.

sg *N* podbicié (1). \diamond *I* podbici(e)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Uzależnienie, podporządkowanie; *subactio Calep, Cn (2)* : *Subactio – Podbyczyę. Calep [1017]a.*

a. Uzależnienie polityczne (1) :

Wyrażenia: »podbicie pod swą moc« = *subactio Cn (1)*: który [*Aleksander Wielki*] máło máiąc ná tey fławie/ ku ktorey zá podbiciem pod fwą moc wśzytkiego fwiátá/ godnie przyśzedł/ zbudował w Egipcie Alexándrią miáło *Górndworz li3*.

»podbicie wszytkiego świata« (1): *Górndworz li3 cf* »podbicie pod swą moc«.

2. [*Powiększenie świadczeń pańszczyźnianych [czyje = przez kogo]*: Byli powinni do zamku za podbiciem nieboszczyka p. Mikołaja Myszkowskiego kasztelana wojnickiego spuścić do zamku po Skawie po dziesięci drzewa *LustrKrak I 222.*]

Synonimy: 1. *opanowanie, zajęcie*; 2. *podniesienie, podwyszczenie.*

Cf **PODBIĆ**

KW